

РЕШЕНИЕ

№ 40709

гр. София, 05.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10456** по описа за **2025** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на ТД на НАП-С., чрез процесуалния представител юрисконсулт Й. срещу Решение № 2875 от 28.07.2025 г. на СРС, по анд. № 6143/2025 г., по описа на СРС, НО, 15 с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 798393 – F 777182/21.11.2024 г., издадено от изпълнителния директор на НАП С., с което на „Дизбет“ ООД, с управител С. Н. Т. на основание чл. 118 от Закона за хазарта (ЗХ) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лв. за нарушение на чл.10а, ал.3 от ЗХ.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност, незаконосъобразност, неправилност на решението на СРС, поради което се иска неговата отмяна. Изложени са доводи, че извършеното административно нарушение е безспорно установено, не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които да доведат до незаконосъобразност на наказателното постановление. Конкретно сочи, че непосочването на датата на нарушението не води до опорочаване на обжалваното НП и не нарушава правото на защита на санкционираното лице до степен да не може да разбере извършването на какво нарушение е обвинено, поради което и неправилно НП е отменено само на това основание. Допълва, че датата на нарушението е определяема, предвид изрично посочения в АУАН и НП краен срок на изпълнение на процесното предписание. Искането до съда е за отмяна решението

на СРС и постановяване на ново, с което НП да бъде потвърдено.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Представени са писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възражение, като се позовава на Решение на СЕС от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 г.

Ответникът по касационната жалба, не се явява и не се представлява. Представена е неподписана молба от 05.11.2025 г. от процесуалния представител на касационния ответник. Излага доводи за неоснователност на касационната жалбата, а решението на СРС следва да бъде оставено в сила. Не се претендират разноски по делото.

СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В атакуваното решение СРС правилно е установил фактическата обстановка въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Установил е, че на 02.07.2024 г. в 12:30 часа е била извършена проверка от служители на НАП по ЗХ на обект – игрална зала за хазартни игри с адрес [населено място], [община], ул. С., № 161, в която се организирали хазартни игри с игрални автомати от „Дизбет“ ООД, ЕИК[ЕИК], съгласно Удостоверение за издаден лиценз № 000030-193/08.01.2024 г., издадено от изпълнителния директор на НАП, на основание чл. 34, ал. 1 от ЗХ. В хода на извършената проверка от страна на дружеството е представено платежно нареждане за платена сума в размер на 5 000 лв., представляваща вноска за 2024 г. за социално отговорно поведение по чл. 10а, ал.1, т.3 от ЗХ. От последното било установено, че плащането е било извършено на 09.04.2024 г., като „Дизбет“ ООД, в качеството си на организатор на хазартни игри с игрални автомати в игрални зали по см. на чл. 4, ал.1, т. 1 от ЗХ, не е изпълнил задължението си, регламентирано в глава I, чл. 10а, ал. 3 от ЗХ, свързано с крайния срок за внасяне на годишна вноска за социално поведение за всеки отделен лиценз до 31.03. на текущата календарна година, респективно годишната вноска за 2024 г. била платена със закъснение. Посочено е, че нарушението е извършено на 01.04.2022 г.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН въз основа на който е издадено процесното Наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на установения ред, но са налице допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административнонаказателното производство, тъй като датата на извършване на нарушението е неправилно посочена, поради което е отменил същото.

Съгласно чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63в ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл.63в ЗАНН на СРС. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно.

Правилно въззивният съд е съобразил, че при издаване на АУАН и процесното НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в посочване на датата на извършване на нарушението, която е погрешно определена. В конкретния случай

дружеството е санкционирано за това, че до 31.03. на текущата 2024 г. не е внесло дължимата от него за конкретния лиценз вноска за социално отговорно поведение. Видно от съдържанието и на АУАН, и на НП, изрично е посочено, че това задължение е следвало да бъде извършено до 01.04.2022 г.

На практика във всеки един ден след изтичане на срока на „Дизбет“ ООД е бил в нарушение, но предвид изискването на разпоредбите на чл.42, т. 3 и чл.57, ал.1,т.5 от ЗАНН е налице нередност при издаване на санкционния акт.

Именно това е съставомерният признак относно който следва да има твърдения, с оглед гарантиране правото на защита на наказаното лице, а така също за обезпечаване преценката на съда по същество в рамките осъществения контрол за законосъобразност. В настоящия случай сме изправени пред така нареченото продължено нарушение, извършвано чрез бездействие, което е започнало в първия ден след изтичане на законоустановения срок 01.04.2022 г. (понеделник) – присъствен ден. Съобразно чл.183, ал. 2 от НПК, приложим на основание чл.84 от ЗАНН „Срокът, който се изчислява в дни, започва да тече на следващия ден и изтича в края на последния ден“. Т.е. в случая крайният срок, до който е следвало да бъде изпълнено задължението си да подаде заявлението за регистрация е в присъствен ден 01.04.2022 г. (понеделник) и на следващия ден, който е 02.04.2024 г. нарушението е реализирано. Обстоятелството, че денят, в който дружеството - ответник е могъл законосъобразно да изпълни е бил присъствен ден, като дата на нарушението, е денят следващ посочения в закона краен срок, а именно 02.04.2024 г. (вторник – работен ден). Вместо това, в процесното НП, като дата на нарушението е посочена друга дата 01.04.2022 г. на която то е било констатирано.

Датата на извършване на административното нарушение е задължителен реквизит, както на АУАН /чл. 42, т. 3 от ЗАНН/, така и на наказателното постановление /чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН/. Разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН безусловно е императивна, тъй като осигурява правото на привлечения към административно-наказателна отговорност да знае точно какво административно нарушение се твърди, че е извършил, за да може да организира защитата си в пълен обем. В АУАН и в наказателното постановление, издадено въз основа на този акт, трябва да бъдат описани всички фактически елементи от състава на нарушението и да съществува единство, както между посочените като нарушени законови норми, така и между словесното описание на нарушението и посочения като нарушен закон. Посоченият порок не може да се санира в съдебната фаза, тъй като е било нарушено правото на защита на наказаното лице. Този реквизит е съществен, тъй като е и определящ по отношение на преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН и давностния срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс. Датата на извършване също така е индивидуализиращ белег на нарушението. Следователно, липсата на дата в съдържанието на АУАН и наказателното постановление е съществено процесуално нарушение, което е основание за отмяна на издаденото наказателно постановление.

По така изложените съображения решението на СРС се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63в от ЗАНН,
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXVIII КС

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2875 от 28.07.2025 г. на СРС, по анд № 6143/2025 г., по опис на СРС, НО, 15 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.